

Foto: Dominika Fottová, VIII.A

POD NAŠOU LAVICOU

2. číslo – školský rok 2019/2020

Foto: Klára Labaničová, VIII.A

Foto: Klára Labaničová

V dnešnom čísle nájdete:

- zaujímavé fotky prírody
- príspevok pani riaditeľky
- o záľube Lukáša Čecha
- nekaranténne príbehy
- recepty, vtipy, hádanky

Bude vás zaujímať...

Vírus COVID-19 nás všetkých zatvoril do „Školy z domu“

Tak toto veru nečakal nikto ani v tom najčudnejšom sne... Rok 2020 mal byť magický, čarovný, éterický, plný fantastických a nezabudnuteľných zážitkov. A ako sa zdá, veru na rok 2020 vo svojom živote asi nikdy nezabudneme...

16. marca 2020 bola na Slovensku v dôsledku zabránenia šíreniu smrteľného vírusu COVID-19 vyhlásená mimoriadna situácia. Vláda Slovenskej republiky na základe rozhodnutia hlavného hygienika zatvorila, okrem iného, **všetky školy a školské zariadenia**. Všetci sme sa razom ocitli v **Škole z domu**. Z obavy o vlastné zdravie a život sme sa zatvorili do svojich príbytkov a vydali sme sa na doteraz neprebádanú púť vzdelávania a učenia sa na diaľku.

Táto zvláštna, prečudesná situácia je pre nás všetkých úplne nová. Nikdy doteraz sme sa neučili na diaľku bez prítomnosti učiteľa, spolužiakov, kamarátov... zatvorení v detskej izbe, v obývačke či v kuchyni namiesto učenia sa v triedach, v laviciach... Táto mimoriadna situácia zasiahla úplne všetkých – žiakov, učiteľov i rodičov. Z rodičov sa razom stali učiteľia, zo súrodencov školskí súputníci a najbližší kamaráti... A z učiteľov okrem pedagógov, metodikov, didaktikov aj tvorcovia učebných materiálov, testov, prezentácií, domácich úloh a v prvom rade „noční študenti“, spisovatelia, konzultanti, telefonisti a poradcovia.

Učiť žiakov na diaľku z domácnosti, cez tzv. home office, nie je vôbec jednoduché. Aj keď sme si po určitom čase našli spôsob, ako najlepšie navzájom fungovať, zadávať i kontrolovať úlohy, ako navzájom komunikovať cez školskú doménu EduPage, cez maily, Messenger, správy, chat, telefonáty... stále je to neosobné, umelé, zdĺhavé, skrátka také čudné. Mnohí sme až teraz zistili, ako nám všetkým škola chýba. Priamy kontakt žiakov s učiteľmi, spolužiakmi, učiteľom priamy kontakt s kolegami, žiakmi i rodičmi.

Nevieme, dokedy táto zvláštna mimoriadna situácia potrvá. Práve preto sme zabezpečili prostredníctvom výdobytkov najmodernejšej techniky možnosť spojiť sa so žiakmi i kolegami naživo - online, aby sme sa mohli vidieť, počuť a tým opäť skvalitniť učenie na diaľku v **Škole z domu**. A zároveň trocha uľahčiť situáciu všetkým rodičom, ktorí vedú svoje deti a našich žiakov k zodpovednému plneniu si školských povinností v tejto mimoriadnej situácii. Všetci totiž vieme, že prerušenie vyučovania v školách **nie sú predĺžené prázdniny... ☺**

Žiakom, ktorí nemajú možnosť vzdelávať sa prostredníctvom školskej domény EduPage, posielame vzdelávacie materiály v printovej podobe poštou...

Všetci si uvedomujeme, že učivo, ktoré by sme prebrali počas bežného školského roka v škole, prebrať v **Škole z domu** nestihneme. Aj keď ministerstvo školstva zrušilo počas tejto situácie známkovanie, v plnení úloh nepoľavujeme. My, učitelia a členovia pedagogickej rady, sme sa dohodli, že na to, aby žiaci nemuseli v auguste absolvovať komisionálne skúšky, splnia z každého hlavného predmetu 80 % zadávaných úloh od 16. marca 2020, teda od zatvorenia škôl.

Každá úloha, ktorú učitelia zadajú, je so žiakmi prekonzultovaná. To, čo žiaci zvládli a urobili správne, vyzdvihneme a pochvalou nešetříme. Ak žiaci náhodou učivo v zadávaných úlohách nepochopia, spätnou väzbou ich vedieme k tomu, aby svoje chybičky našli a sami ich odstránili. Keďže to nikto nemá ľahké, snažíme sa všetkých žiakov i rodičov neustále motivovať a povzbudzovať, aby učenie na diaľku nevzdávali...☺

Milí žiaci, vážení kolegovia, rodičia a priatelia školy, všetci veríme, že túto prečudesnú dobu spoločne prekonáme, zvládneme najlepšie ako vieme a že sa do lavíc vrátíme všetci v plnom zdraví.

Hlavne to pevné zdravie, veľa entuziazmu a chuti do učenia v **Škole z domu** v kruhu svojich najbližších Vám všetkým zo srdca želá

PaedDr. Eva Mrázová, riaditeľka školy

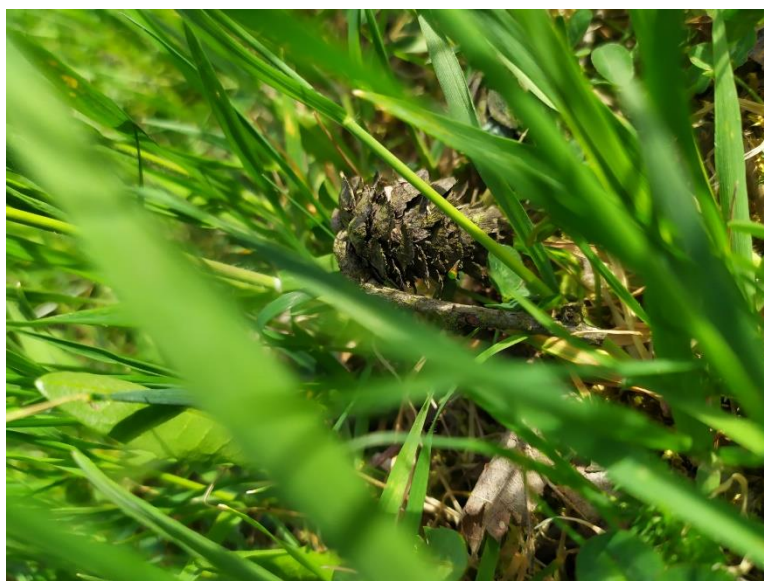

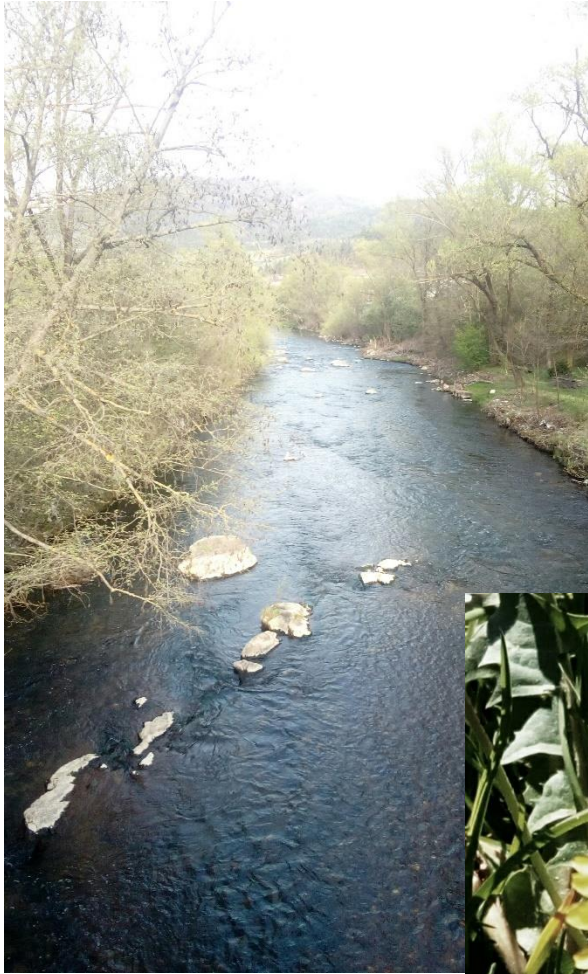
Foto: Dominika Fottová, VIII.A

casopismargecany@gmail.com

Veľká noc a príchod jari očami Sárky Kleinovej zo VI.A
(fotoreportáž)

„Tieto fotky som fotila na našom dvore. Moja najobľúbenejšia je tá, na ktorej sa nachádza včela v hornej časti. Zažila som pri nej veľa srandy.“ Sárka

O záľube Lukáša Čecha z II.A

Ahojte, „domoškoláci“.

Som žiakom II.A triedy a mám 8 rokov. Veľmi rád vám prostredníctvom pera porozprávam, ako trávim čas. Hlavne mám v čase „corony“ - keďže nechodím do školy – čas dokončovať, čo som začal už skôr.

Keď som bol 5-ročný škôlkar, ocko a mamka ma vzali na výstavu klubu modelárov v Prešove, potom v inom meste. Vtedy som videl niečo zmenšené, no veľmi ozajstné: miniatúrne domčeky, autíčka, postavy, tunely, zvieratká, pohybujúce sa vláčiky, postavičky, dokonca lavičky i záhradky. Mal som vtedy veľký sen, že raz niečo také tiež vytvorím.

Začal som asi v piatich rokoch dostávať prvé zmenšeniny k Vianociam alebo sviatku. Tie detaily sa mi páčili, všetko bolo zmenšené a ako ozajstné! Minulú zimu dostala moja mamka nápad. Na konferenčnom stolíku mi plochu obalila bielym baliacim papierom. A začala vznikať moja „vitriínka“...

Foto: Lukáš Čech, II.A

Rozkreslil som si cestu, umiestnenie domov a autíčok. Malilinké postavy som si nalepil, kde som chcel. Základ tvorí umelá tráva, ktorú sypem na papier potretý lepidlom. Vytvoril som aj jazierko. Vodu som si namaľoval vodovými farbami a okolo nej som nalepil štrkové kamienky.

Veľakrát si niečo pomením, čiže moja krajinka sa stále mení. A odkiaľ všetko mám? Z každého rožku trošku. Niečo darované, veľa objednaného z bazáru, niečo kúpené z modelárskeho obchodu.

Milí kamaráti, školáci, prosím, ak nájdete niečo, čo už nepotrebujete a chcete to vyhodiť, ja to rád využijem (napr. malé autíčko, zvieratko, domček, stromček). Prípadne ma môžete potešiť dobrým nápadom.

Ahojteee***

Ako to vyzeralo na začiatku:

Foto: Lukáš Čech, II.A

Foto: Lukáš Čech, II.A

Foto: Lukáš Čech, II.A

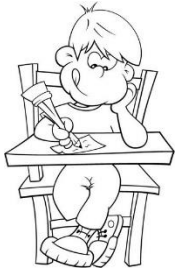
A dnes...

Foto: Lukáš Čech, II.A

Foto: Lukáš Čech, II.A

Z vlastnej dielne...

Dnešné príbehy si pre vás pripravili:

Dorotea Pjataková: *O pyšnej jahôdke*; ilustrácia: Dorotea Pjataková

Cyprián Papcun: *Príbeh o dievčatku*

O pyšnej jahôdke

Buch, buch, buch. Bolo počuť búchanie kladiva do ostrého klinca. To len pani Betka kázala svojmu mužovi spraviť vyvýšenú hriadku. Keď mal všetko hotové, preniesol Betke zeminu a mohla začať sadiť jahody. Zasadila prvú, druhú a keď zasadila poslednú, ostávala ešte jedna vec – poriadne popolievať.

Prešiel týždeň a jahody rástli. Jedna však už bola naozaj veľká a červená. Každá jahoda obdivovala jahôdku Červienku. Tak ju volali, lebo bola ako prvá červená. Nik však netušil, aké má srdce. Možno červené, možno iné.

Jedného dňa sa malá zelená jahôdka odvážila opýtať Červienky:

„Máš rada vyvýšené hriadky?“

Červienka na ňu kruto pozrela a bolo počuť len: „Cccc, to je drzosť! Opýtať sa tak hlúpu a neoriginálnu otázku najkrajšej a najoriginálnejšej jahody v celom okolí!“

Vtedy každý pochopil, že srdce Červienky má jednu čiernu bodku. No nikto si zatiaľ starosti nerobil. Mysleli si, že má zlý deň. Ale to nebola pravda.

Červienka sa netešila ani z dažďa, čo v skutočnosti nebol dážď. To len teta Betka polievala jahody. Červienka sedela v kúte hriadky a bola čoraz smutnejšia a smutnejšia.

Nad vyvýšenou hriadkou stála mohutná jabloň. Na najnižšom konári viselo jablko, ktoré sa dobromyseľne prihovorilo Červienke:

„Choď sa hrať s ostatnými jahodami, bude ti veselšie!“

Červienka len odvrkla:

„Čo ťa do toho, ty chrobačné jablko!“

Vedľa vyvýšenej hriadky bol zasadený kaleráb a chcel sa s Červienkou porozprávať:

„Prečo nejdeš k ostatným?“

„Čo sa staráš, ty veľká zelená jahoda! Ja som naj-o-ri-gi-nál-nej-šia!“ odpovedala opäť kruto Červienka.

„No dovoľ! Ja nie som žiadna jahoda,“ nedal sa kaleráb.

Ale Červienka nemienila ustúpiť:

„Nechaj ma, ty zelené strašidlo!“

Ostatné jahôdky sledovali hádkový výbuch.

Na druhý deň počula Červienka hneď zrána hlasný smiech. Keď vyšla z kúta, videla čerstvo červené jahody. A práve v tej chvíli prišla aj teta Betka:

„Ach jaj,“ vzdychla si a hodila jahôdku Červienku na kompost. Jahôdka totiž už nebola červená, ale zhnitá. Ostatné jahôdky sa smutne pozerali za svojou pyšnou, ale predsa len kamarátkou.

Smutná Červienka zbadala na komposte ohryzok z jablka. Ohryzok sa jej opýtal:

„Budeme kamoši?“

Červienka od prekvapenia otvorila ústa, ale napokon predsa len zašepkala:

„Áno... Teda, prosím.“ A pekne sa naň usmiala.

Príbeh o dievčatku

V domčeku bývalo dievčatko a jeho verný priateľ psík. Deň sa chýlil ku koncu. Večer sa dievčatko umylo, vyčistilo si zúbky a prezlieklo sa do pyžamka.

Dievčatko si ľahlo do postele, zasvietilo nočnú lampu a otvorilo knihu. Očami sledovalo písmenká, ktoré ju preniesli do napínaveho príbehu o superhrdinoch. Psík si zatiaľ našiel svoje miesto pod posteľou a tam aj zaspal. Kým dievčatko o hrdinoch čítalo, pes pod posteľou o hrdinoch sníval.

Dievčatko otáčalo stránku za stránkou, hltalo kapitolu za kapitolou, až kým jeho unavené oči nepremohol spánok. Ospalé rúčky pustili knihu a tá s hrmotou spadla na zem – hneď vedľa psíkovej labky.

Na tento buchot sa psík prebral a preľaknuto sa poobzeral okolo seba. Jeho oči však našli len spokojne spiace dievčatko pri rozsvietenej lampe. Psík si uvedomil, čo sa asi stalo. Dievčatko pri čítaní zaspalo, kniha mu vypadla a ten buchot ho zobudil. A tak psík, ako správny ochranca a hrdina, vypoľ z bezpečnostných dôvodov nočnú lampu a ľahol si do postele k dievčatku.

V tom momente sa celá izba ponorila do tmy. Dievčatko so psíkom pokojne spali pod perinou v postielke a obaja snívali o svojich hrdinských činoch... A tešili sa na ďalší spoločný deň v domčeku.

Foto: Klára Labaničová

Na voľné chvíle

Vtipy a hádanky pre vás pripravila Dominika Fottová, sudoku na internete našla Radka Tymusová.

Vtipy:

Farmárovi niekto večer klope na dvere. Otvorí a líška mu hovorí: „Dobrý večer! Môžu sa ísť vaše sliepočky hrať?“

Idú dve stíhačky a jedna nestíha.

Ide ťava po púšti a spadne na ňu bojler.

Idú dva tanky a jeden netankuje.

Hádanky:

Čo páli a nie je to oheň? (*Príhľava*)

Som krajčírom dobrej módy, nožnice mi trčia z vody. Ja nešijem z ovčej vlny, ale strihám vodné vlny. Kto som, čo som? (*Rak*)

Neje a nepije, bez farbičiek maľuje. Čo je to? (*Mráz*)

Keď mi dáš vodu, zomriem, keď mi dáš jedlo, prežijem. Kto som, čo som? (*Oheň*)

5		9				4		
7		8	3		4	9		
6		1				7	3	
4	6	2	5					
3	8	5	7	2		6	4	9
1		7	4		8	2		
2			1					4
		3		4			8	7
	7			5	3			6

Pre filmových a (aj) knižných fanatikov

Tentoraz pripravila tipy Alexandra
Šmidová.

Séria nešťastných udalostí

Tento seriál je o troch súrodencoch: Violet, Klausovy a Sunny. Po nečakanej smrti ich rodičov sa ich život obráti hore nohami. Deti sa dostanú do starostlivosti ich príbuzného Grófa Olafa, ktorý sa snaží získať ich dedičstvo. Stále sa od neho pokúšajú utiecť, lenže Olaf im vždy skôr či neskôr skríži cestu. Súrodenci postupne spoznávajú ďalších záhadných príbuzných a odкрývajú tie najtajnejšie tajomstvá o svojich rodičoch a o ich živote.

Tento seriál je veľmi zaujímavo spracovaný. Rozprávač príbehu, ktorý napísal knižnú sériu, ktorou je tento seriál inšpirovaný, sa často pokúša odradiť diváka od príbehu krátkymi vsuvkami, ktoré vždy venuje jeho zosnulej láske Beatrice.

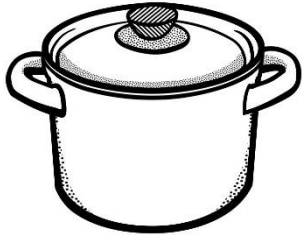
Zdroj: internet

Zdroj: internet

Zlodejka kníh

Tento príbeh sa odohráva v Nemecku počas druhej svetovej vojny. Deväťročná Liesel žije spolu so svojimi pestúnmi Hansom a Rosou Hubermannovými. Hans naučil Liesel čítať a písať a spriatelila sa s niekoľkými ľuďmi z ulice. Spolu s jej najlepším kamarátom Rudym Steinerom zažívajú mnoho dobrodružstiev a stvárajú všelijaké vylomeniny. A keď Liesel nie je práve s Rudym, chodíva si čítať do starostovej knižnice. Život Liesel je celkom pokojný, pokiaľ na dvere ich domu nezaklope žid Max Vandenburg.

Mňamky

Dnes vám Radka Tymusová vysvetlí, ako pripraviť osviežujúcu ľadovú kávu. Zuzana Majláthová vám ukáže, ako upiecť banánový chlebík.

Ľadová káva

Ingrediencie:

pohár (do ktorého si kávu urobíme, lepšie väčší)

2-decilitrový pohár (na kávu)

$\frac{3}{4}$ pohára mlieka (toho, v ktorom robíme)

1 a pol. č. lyžičky kávy (Jacobs, Nescafe, deti môžu aj Caro...)

1 č. lyžička kryštálového cukru

ľad podľa vlastného uváženia

Postup:

1. Do 2-decilitrového pohára si dáme kávu, cukor a zalejeme vriacou vodou. Necháme vychladnúť.
2. Do väčšieho pohára si dáme $\frac{3}{4}$ mlieka. Potom pridáme vychladnutú kávu.
3. Nakoniec pridáme ľad podľa vlastného uváženia.
4. A ľadová káva je na svete. Prajem Vám dobrú chuť.

Foto: Radka Tymusová, VIII.A

Foto: Radka Tymusová, VIII.A

Banánový chlebík

Ingrediencie:

- 3 banány
- 90 g kryštálového cukru
- 2 veľké vajcia
- 60 ml rastlinného oleja
- 1 vanilínový cukor
- 210 g hladkej múky
- ½ čajovej lyžičky soli
- ½ čajovej lyžičky sódy bikarbóny
- 50 g nasekaných orechov

Foto: Zuzana Majláthová, VIII.A

Postup:

V miske roztlačíme vidličkou banány, pridáme k nim cukor, celé vajcia, olej, vanilínový cukor, múku, soľ, sódu bikarbónu a všetko spolu vymixujeme. Nasekané orechy už len zľahka vmiešame. Cesto vylejeme do podlhovastej dózy vystlanej papierom na pečenie. Pečieme vo vyhriatej rúre cca 60 minút pri teplote 180°.

Dobrá chuť

Foto: Zuzana Majláthová, VIII.A

Tip na trávenie karantény

Najprv v realite:

Foto: Mgr. Ciprusová

Spracované umelecky:

Ilustrácia: Leonard Ciprus, VI.A